

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 101. Beati Rhenani mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](#)

quædam aperte hæretica, atque etiam blasphemæ inspergantur. His addidit, quod Sæcul. XVI.
A.C. 1547.
 in ipso dictorum Bibliorum contextu multa ausu temerario quandoque immutentur &
 quædam sæpe minuantur, quandoque adjiciantur haud pauca præter Germanam, &
 ab Ecclesia hactenus receptam lectionem.

Postea satis amplum exhibit Catalogum, in quo errores, atque hallucinationes in commentariis, notis marginalibus, ac novi Testamenti textu comprehensas enumerat. Denique censuram absolvit condemnando propositiones quasdam circa Eucharistiam, Confessionem Sacramentalem, delectum ciborum, ac diem, justificationem, pias actiones, traditiones humanas, S. Imagines, invocationem Sanctorum, Evangelium, Eleemosynam pro defunctis, fidem, ac timorem.

§. CI.

Beati Rhenani mors.

Alter ex Scriptoribus, qui hoc anno *Thouſ hiſt.*
vivis erepti ſunt, erat Beatus, ſeu l. 3. n. 8.
 Bildius Rhenanus natione Germanus, *Voffius de
 Histor. Lat. lib. 3. c. 10*
 qui primam lucem aspexit Scelestadii in Alsatia Anno Christi millesimo quadragesimo octogesimo quinto, & patrem habuit Antonium Bild, cognomento *Rhenanum*, eoquod relicto Rheno oppido Scelestadii ſedem fixiffet. Ejus Filius

Sæcul XVI Filius inter Literatos haud infimo loco
A.C. 1547. recensendus in humanioribus literis,
 ac veteri Theologia apprime erat versatus, insuper indole adeo moderata, pacisque studiosa præditus, ut in exquirendis mediis ad concilianda Religionis diffidia confunduceret, unde arcta amicitia junctus erat Erasmo, qui eodem prorsus concordiae studio, ac amore agebatur. Porro Rhenanus potissimos Tertulliani tractatus notis, ac præfationibus illustravit, hujusque Auctoris opera rursus typis edi curavit. Celebrantur plurimum illius annotationes, utpote ad abstrusiores voces, ac loquendi modos rite intelligendos percommode: nec minus illius præfationes tanquam sapientia, ac scientia insignes deprædicantur. In ea, quam tractatu de Pœnitentia præfixit, non sine ingenti eruditiois ubertate de Exomologesi differit. Scripsit quoque versionem duarum epistolarum S. Gregorii Nazianzeni ad Themistium, necnon præfationem ad Origenis opera, præter sermonem adversus Marsilii Patavini Apologiam pro Ludovico Bavarо, in quo vehementer invehitur in eos, qui Romanæ Ecclesiæ bona usurpant. Denique elucubravit præfationem in Erasmi opera, nec non quamdam Illyriæ provinciarum descriptionem edidit.

Pari-

Pariter inter profanos Scriptores ^{Sæc. XVI.}
 Plinium, Titum, Livium, Tacitum, Se-
 necam, Theophrasten, & Vellejum Pa-
 terculum præcipue notis illustravit, ac
 duos illius libros primus ipse typis
 vulgaverat. Insuper elucubravit ele-
 gantissimam Germaniæ Historiam, quæ
 Anno Christi millesimo quingentesimo
 trigesimo primo publicam lucem aspexit:
 ipse vero obiit Rhenanus Argentinæ
 Anno supra millesimum quingentesimo
 quadragesimo septimo, annos natus
 circiter sexaginta duos. Ceterum nec
 conjugii vinculis, nec publicorum offi-
 ciorum oneribus unquam sese subjecere
 voluit, & locupletissimam suam Biblio-
 thecam Selestadiensi urbi, in qua natus
 erat, dono reliquit.

§. CII.

Scriptorum alii hoc anno mortui.

Eodem die, quo Vatablus obiit, etiam ^{Thou l. 3.n.8.}
 Parisiis deceffit Jacobus Tussanus Rhe-
 mensis, qui ambo eadem die in Regiorum ^{Spond. ad}
 Professorum collegium fuere adoptati ^{hunc an.n.28.}
 & hic quidem Græcum, alter vero he- ^{Vossius Ma-}
 braicum idioma docuit. Præterea ^{Crusius in}
 Joannes Schonner Germanus Carolstadii ^{annal. Suev.}
 natus Norimbergæ, ubi sedem fixerat, ^{Melch. Adams}
 hoc item anno mortalitatem exuit, post- ^{in vita Germ.}
 quam sexagesimum secundum ætatis ^{Jurisc.}
^{Gesner. in} ^{Bibl.}
 fuæ